

פרק א

א ויהי ביום אחשוריוש הוא אחשוריוש המלך מהזו ועד פוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ב ימים הגם כשבת המלך אחשוריוש על כסא מלכותו אשר בשונו הבירה: ג בשנית שלוש למלכו עשה משתה לכל-שריו ועבדי חיל | פרס ומוני הפרתמים ושרי המדינות לפניו: ד בהראתו את-עشر כבוד מלכותו ואת-ז'קר תפארת גודלו ימים רבים שמונים ומאות יום: ה ובמלואת הימים הלאה עשה המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגוזל ועד-קטו משתה שבעת ימים בחצר געת בינו המלך וחויר | ברנס ותכלת אהו' במלחיביז וארכמו על-גלילי כסף ועמדו שיש מנות | זקב נכסף על רצפת בטישׁ ודר וסחרת: ז והשכות בкли זהב וכליים מכליים שונים ויין מלכות רב כינ המלך: ח והשתיה כדת אין אנס כי-כו | יעד המלך על כל-רב בית לעשות ברצון איש-ז'אי: ט גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלה אחשוריוש: י ביט' השבייע בטוב לב-המלך בין אמר למהוּמוֹ בז'נא חרבונא בגטא ואבגטא זטרא וכרכס שבעת הסריסים המשרותים את-פני המלך אחשוריוש: يا להביה את-זשטי המלכה לפני המלך בכתה מלכות להראות העמים והשרים את-ז'פה את-זובת מראה היא: יב ותמאנו המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר בין הסריסים ויקצ'ן דבר המלך מaad וחתמו בערה בו: יג ויאמר המלך לחכמים ידע העטים כי-כו דבר המלך לפני קל-ז'אי דת ז'ין: יד והקרב אליו בראשא שטר אדמתה תרשיש מרס מסנא ממוקן שבעת שני | פרס ומוני ראי פני המלך היישבים ראשנה במלכות:טו כדת מה-לעשות במלכה ושתי על | אשר לא-עשתה את-מאמר המלך אחשוריוש בין הסריסים: טז ויאמר ממוקן [ממוקן] לפני המלך ומשרים לא על-המלך לבדו עצה ושתי המלכה כי על-כל-השרים ועל-כל-העמים אשר בכל-מדינות המלך אחשוריוש: זז קי-יצא דבר-המלך על-כל-הנשים להבזות בעלייה בעיניהם באמרם המלך אחשוריוש אמר להביה את-זשטי המלכה לפניו ולא-באיה: יח ויהי האה תאמינה | שרות פרס-זימוי אשר שמעו את-דבר המלכה לכל שני המלך וכדי בז'ו זקצ'י יט אם-על-המלך טוב יצא דבר-מלכות מלפני וכתב בדת פרס-זימוי ולא יעבור אשר לא-תבזא ושתי לפני המלך אחשוריוש ומלכוות יתנו המלך לרעוותה הטובה ממזה: כ ותשמע פתגס המלך אשר-יעשה בכל-מלךות כי רביה היא וכל-הנשים יתנו יקר לבעליהם למגוזל ועד-קטו: כא וויתר הדבר בעיני המלך ומשרים ויעש המלך בדף ממוקן כב וישלח ספרים אל-כל-מדינות המלך אל-מדינה ומדינה כתבה ואל-עם ועם כל-שונו להיות

כל-איש שיר בפיו ומדבר כלשון עמו:

פרק ב

א אחר' מדברים האלה קש' מעת המלך אחשורי זכר את'זשת' ואית' אשר-עשתה ואת' אשר-נגזר עליה: וביאמרו נעריהם המלך משפטיו יבקשו למלך גערות בתולות טובות מראה: ג' ויפקד המלך פקידים בכל-מידנות מלכותו ויקבצו את-כל-נעורה-בתולה טובת מראה אל-מושון הבירה אל-בית הנשים אל-יעד הגיא סריס המלך שומר הנשים וגנות תמרוקינה: ד' והנעורה אשר תיטב בעני המלך תמלך תחת ושתתי וייטב הדבר בעני המלך וייש כ': ה איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בושם עלי בונקיש איש ימיini ואשר הגליה מירושלים עם-הgalah אשר הגליה עם יגניה מלך יהודה אשר הגליה נבוכדנאצר מלך בבל: ז' ויהי אמן את-הDESTAה היא אסתר בת-דוד כי אין לה אב ולאם והנעורה יפת-תא'er וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ח' ויהי בהשמע דבר-המלך ודרתו ובהקbez גערות רבות אל-מושון המבירה אל-יעד הגיא ותלקח אסתר אל-בית המלך אל-יעד הגיא שומר הנשים ט ותיטב הנעורה בעניינו ותשא חסד לפניו ויבהל את-תמרוקינה ואת-מנוטה לחתת לה ואת-שבע הנערות הראיות לחתול מבית המלך וישראל ואת-נעורתיה לטוב בית הנשים: י' לא-הגידה יא ובכל-יום ויום מרדכי מטהלך לפני חצר בית-הנשים עליה אשר לא-תגיד: יא ובכליום ויום מרדכי מטהלך לפני חצר בית-הנשים לdueת את-שלום אסתר ומה-יעשה בה: יב ובהגייע תר נערה ונערה לבוא אל-מלך אחשורי שמאחורי היהת כגדת הנשים שניהם עשר חדש כי בן ימלאו ימי מרוקינה ששה חדש בשמו המר וששה חדש בשים ובתמרוקי הנשים: יג ובהזזה הנעורה באיה אל-המלך את כל-אשר תאמר ינתנו לה לבוא עמה מבית הנשים עד-בית המלך יד בערב | היא באה וביבקר היא שהה אל-בית הנשים שני אל-יעד שעשנו סריס המלך שומר הפליגשים לא-תבוא עוד אל-מלך כי אם-חפץ בה המלך ונקראה בשם: טו ובהגייע תר-אסתר בת-אביחיל כד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-מלך לא בקשה דבר כי אם את-אשר יאמר הגי סריס-המלך שומר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעני כל-ראיה: טז ותלקח אסתר אל-מלך אחשורי אל-בית מלכותו בחודש העשרי הו-תדע טבת בשנת-שבע למלכותו ז' ויאהוב המלך את-אסתר מל-הנשים ותשא-תו וחסד לפניו מכל-הבטולות וישם פטר-מלכות בראשה ימליכה תחת ושתתי יח ויעש המלך משתה גדור לבל-שריו ועבדיו את משתה אסתר והנהה למידנות עשה ויגנו משאת כי' המלך יט ובהקbez בתולות שנית ומרדכי ישב בשער-המלך: כ' אין אסתר מגדת מולדת הנשאות את-עמה באשר צוה עליה מרדכי ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר הייתה באמנה אותו:

כא בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצר בגתו ותרש שני-סרייסי המלך משמעו השם ויבקש לשלה יד במלך אחשורש כב ויידע הדבר למרדכי וג' לאסתה המלכה ונאמר אסתר למלך בשם מרדכי כג ויבקש הדבר וייפא ויתלו שנייהם על עץ ויקתב בספר דברי הימים לפניו המלך:

פרק ג

א אמר | דברים האלה גדל המלך אחשורוש את-המן בורחמהתא האגני ויינשאהו ויפש את-כטאו מועל כל-השרים אשר אותו בוכלא-עבדי המלך אשר-בשער המלך כרעים ומשתומים להמן כי-כן צוה-לו המלך למרדכי מודיע יכרע ולא ישתחווה ג ויאמר עבדי המלך אשר-בשער המלך למרדכי מודיע אתה עוזר את מצות המלך ד ויהי באמרם [כאמרים] אליו יום ולא שמעו אליהם ויגידו להמן לראות היעמוד דברי מרדכי כי-הגיד להם אשר-היא יהודיה והירא המן כי-אין מרדכי כרע ומשתחו לו וימלא המן חמה: ויבזו בעיניו לשלה יד במרדכי לבדו כי-הגידו לו את-עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלךות אחשורוש עם מרדכי ז בחודש הראשון הווא-ח'דש נישן בשנית שיטים עשרה למלך אחשורוש הupil פור הוא הנורל לפניו המן מיום | ליום ומחדש לח'דש שניים-עשר הווא-ח'דש אדר: ח ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם-אחד מפאר ומفرد בין העמים בכל מדיניות מלכותך ודתייהם שנوت מכל-עם ואת-Ճתני המלך איןם עשים ולמלך איון-שנה להנחים ט אס-על-המלך טוב יكتب לאבדים ועתרת אלפים כפר-כטף אשכול לעליידי עשי המלאכה להביא אל-גנוי המלך יויסר המלך את-טיבענותו מעיל ידו ויתנה להמן בורחמהתא האגני צור היהודים יא ויאמר המלך להמן הקסף נתנו לך והעט לעשות בו בטוב בעיניך יב ויקראו ספרי המלך בחודש הראשון בשלושה עשר יום בו יكتب בכל-Ἄστρο ציה המן אל אחשדרפנוי-המלך ואל-הפקידות אשר | על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם מדינה ומדינה בכתבה ועם עם כל-שונו בשם המלך אחשורוש נכתוב ונחתם בטבעת המלך יג ונשלוחם ספרים ביד הרכאים אל-כל-מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מניר ועד-זקן טר ונשים ביום אחד בשלושה עשר לח'דש שניים-עשר הווא-ח'דש אדר ושלהם לבז: יד פתשגו בכתב להנחו דת בכל-מדינה ומדינה גלי לכל-העמים להיות עתדים ליום זה: טו הרכאים יצאו דוחופים בדבר המלך ומזה נתנה בש�ן הבירה והמלאך והמן ישבו לשאות והעיר שושן נבוכה:

פרק ד

א וּמָרְדָּכַי יָדֻעַ אֲתִכְלֶאָשָׁר נֵעֶשָּׂה וַיַּקְרֹעַ מָרְדָּכַי אֶת-בָּגְדָיו וַיַּלְבַּשׂ שִׁק וְאַפְרֵן
וַיַּצֹּא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיַּעֲקֹז עַקְבָּה וְמְרֹחֶה בְּוֹנְכָה עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ קַי אַיּוֹ
לְבוֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבְוָשׂ שִׁק: ג וּבְכָל-מִדִּינָה וּמִדִּינָה מִקְוָם אָשָׁר
דָּבָר-הַמֶּלֶךְ וְדַתָּוָן מַגְיעַ אַבְלָגְדוֹל לְיהוָדים וּצְוָתָים וּבְכִי וּמְסִפְדָּשׁ שִׁק וְאַפְרֵן יָצָא
לְרֹבִים: ד וּתְבוֹא יְנִיחָה [עַתָּבוֹא יְנִיחָה] גַּעֲרוֹת אֱסָטָר וּסְרִיסִיתָה וַיָּגִידָוּ לָהּ וַיַּתְהַלְלַחֲלָה
הַמֶּלֶכה מֵאַז וַתִּשְׁלַח בְּגַדִּים לַהֲלֹבֶשׂ אֶת-מָרְדָּכַי וַיְהִסֵּיר שִׁקָּוּ מַעֲלָיו וְלֹא
קָבֵל הַוְתָקְרָא אָסָטָר לִמְתָחָק מְסִרְיסִי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הַעֲמִיד לִפְנֵיהָ וַתִּצְוְהוּ
עַל-מָרְדָּכַי לְדַעַת מְהִזְהָה וְעַל-מְהִזְהָה: וַיָּצֹא הַתָּךְ אֶל-מָרְדָּכַי אֶל-רָחוֹב הָעִיר
אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: ז וַיָּגַד-לֻוּ מָרְדָּכַי אֶת כָּל-אֲשֶׁר קָרָהוּ וְאֶת | פָּרְשָׁת
הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הַמַּוְן לַשְׁקוֹל עַל-גְּנַזְזִי הַמֶּלֶךְ בְּיְהוּדִים [בְּיְהוּדִים] לְאַבְדָּם:
ח וְאֲתִ-פְּתָשָׁגָנוּ כְּתָבָ-הַדְתָּא אֲשֶׁר-גַּנְטוּ בְשֹׁוֹשָׁן להַשְׁמִידָם גַּנְטוּ לוּ לְמְרֹאות
אֲתִ-אֱסָטָר וַיָּגִיד לְהָהְגִיד לְהָהְגִיד לְהָהְגִיד לְהָהְגִיד לְהָהְגִיד לְהָהְגִיד לְהָהְגִיד
מַלְפְּנֵיכָו עַל-עַמָּה: ט וַיַּבְאַת הַתָּךְ וַיָּגַד לְאָסָטָר אֶת דָּבָרֵי מָרְדָּכַי וַיָּתָאמַר אָסָטָר
לִמְתָחָק וַתִּצְוְהוּ אֶל-מָרְדָּכַי: יא כְּלָעַבְדִּי הַמֶּלֶךְ וּעַסְמָדִינָות הַמֶּלֶךְ יוֹדָעִים אֲשֶׁר
כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יַבֹּא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחֶנְצֵר הַפִּנִּימִית אֲשֶׁר לְאֵיקָרָא אֶמְתָּאת
דַּתָּוָן לְהַמִּית לְבַד מִאָשֶׁר יַוְשִׁיט-לְוּ הַמֶּלֶךְ אֲתִ-שָּׁרְבֵּיט הַזָּקָב וְחַיָּה וְאַנְיָה לְאַ
נִקְרָאתִי לַבְּוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ זֹה שְׁלֹוֹשִׁים יוֹם: יב וַיָּגִידוּ לְמָרְדָּכַי אֶת דָּבָרֵי
יג וַיֹּאמֶר מָרְדָּכַי לְהַשִּׁיב אֶל-אָסָטָר אֶל-תְּרַדְמֵי בָּנְפִשְׁךְ לְהַמְלִיט בִּית-הַמֶּלֶךְ
מִכָּל-הַיְהוּדִים: יד כִּי אָסִ-הַחַרְשׁ תְּחִרְיֵשׁ בָּעֵת הַזֹּאת רֹוחׁ וְהַצְּלָה יַעֲמֹוד
לְיְהוּדִים מִמְּקוֹם אַחֲר וְאֶת וּבֵית-אָבִיךְ תָּאַבְדֹ וְמִי יוֹצֵע אָסְלִיעָת בְּזֹאת הַגְּעַטָּה
לְמַלְכּוֹת: טו וַיָּתָאמַר אָסָטָר לְהַשִּׁיב אֶל-מָרְדָּכַי: טז לְהָזִין כְּנֹס אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים
הַנִּמְצָאים בְּשֹׁוֹשָׁן וּצְמוּעַלְיָה וְאַל-תְאַכֵּלְוּ וְאַל-תַּשְׁתַּחַט שֶׁלֶשׁ יָמִים לְיִלָּה וְיוֹם
גַּם-אָנָי וּנְעֹרְתִי אֲצָוָם כָּנו וּבְכָוָא אַבְוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לְאִכְתָּב וְכָאָשֵר אַבְדָּתִי
אַבְדָּתִי: ז וַיַּעֲבֹר מָרְדָּכַי וַיָּעַשׂ בָּכְל אֲשֶׁר-צֹוָתָה עַלְיוֹ אָסָטָר:

פרק ה

א וְיִהִי | בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי וַיַּלְבַּשׂ אָסָטָר מִלְכָוֹת וַתַּעֲמֹד בְּחֵצֶר בִּתְהַמֶּלֶךְ
הַפִּנִּימִית נְכָח בֵּית הַמֶּלֶךְ וּמִמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מִלְכָוֹת בְּבֵית הַמִּלְכּוֹת נְכָח
פַּתֵּח הַבָּיִת: ב וַיְהִי כְּرֹאוֹת הַמֶּלֶךְ אֲתִ-אָסָטָר הַמֶּלֶכה עַמְדָת בְּחֵצֶר נְשָׂאָה חַטְבָּה
בְּעִינֵי וּיוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאָסָטָר אֲתִ-שָּׁרְבֵּיט הַזָּקָב אֲשֶׁר בַּיּוֹדוֹ וַתִּקְרַב אָסָטָר וַתְּגַע
בְּרָאש הַשָּׁרְבֵּיט: ג וַיֹּאמֶר לְהָמֶלֶךְ מַה-לְךָ אָסָטָר הַמֶּלֶכה וּמַה-בִּקְשָׁתָךְ
עַד-חָצֵי הַמִּלְכּוֹת וַיַּגְּתָנוּ לְהָהְגִיד: ד וַיָּתָאמַר אָסָטָר אֶסְ-עַל-הַמֶּלֶךְ טַוב יַבְאַת הַמֶּלֶךְ

וְהַמּוֹן הַיּוֹם אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עֲשִׂיתִי לֵךְ הַיּוֹם מִפְּנֵי אֶת-הַמּוֹן
לְעֵשֶׂות אֶת-זֶה בָּר אַסְטָּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמּוֹן אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עֲשִׂיתִי אַסְטָּר:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְטָּר בְּמִשְׁתָּה הַיּוֹם מִה-שָּׁאַלְתָּךְ וַיַּגְּתֵן לוֹ וַיֹּהֶה בְּקַשְׁתָּךְ
עַד-חָצֵי הַמְּלִכּוֹת וְתַעַשׂ: זֶה תַּעֲשֶׂה אַסְטָּר וַתֹּאמֶר שָׁאַלְתִּי וּבְקַשְׁתִּי חָסָם-מִצְאָתִי
חוֹ בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאַסְ-עַל-הַמֶּלֶךְ טֹוב לְתֹתֵת אֶת-שָׁאַלְתִּי וְלְעֵשֶׂות אֶת-בְּקַשְׁתִּי
יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמּוֹן אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עֲשָׂה לָהֶם וּמְתֻר אֲعָשָׂה כֵּדֶבֶר הַמֶּלֶךְ
ט וַיַּצְאֵהָ המּוֹן בַּיּוֹם הַהוּא שָׁמָח וַיַּזְבֵּב לִבְוֹ וְכָרָאוֹת הַמּוֹן אֶת-מְרַדְכֵי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ
וְלֹא-קָם וְלֹא-זָע מִמְּנוֹ וַיַּמְלִא הַמּוֹן עַל-מְרַדְכֵי חָמָה: יְוִיתְאַפְּקֵה הַמּוֹן וַיָּבוֹא
אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֹא אֶת-אֲהָבָיו וְאֶת-זְרַשְׁׁ אֲשָׁתוֹ: יָא וַיַּסְפֵּר לְהַמּוֹן
אֶת-כְּבָוד עָשָׂרוֹ וְרַב בְּנֵיו וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר גָּדוֹל הַמֶּלֶךְ וְאֶת אֲשֶׁר נִשְׁאָו עַל-הַשְׁרִים
וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: יָב וַיֹּאמֶר הַמּוֹן אָף לְאַהֲבֵיהֶה אַסְטָּר הַמִּלְכָה עַם-הַמֶּלֶךְ
אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עֲשִׂיתָה כִּי אַסְ-אָתָּי וְגַם-לִמְחרָא אֲנִי קָרוֹא-לָהָה עַם-הַמֶּלֶךְ
יג וְכָל-זֶה אִינְנוּ שָׁׂווֹ לֵיכְלָעֵת אֲשֶׁר אֲנִי רָאָה אֶת-מְרַדְכֵי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ: יְד וַתֹּאמֶר לוֹ זָרֶש אֲשָׁתוֹ וְכָל-אֲהָבָיו יַעֲשׂו-עַז גַּבְּהָ חַמְשִׁים אַמְתָּה וּבְבָקָר
וְאַמְרֵר לְמֶלֶךְ וַיַּתְלִוּ אֶת-מְרַדְכֵי עַלְיוֹ וּבְאַעֲמַד-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתָּה שָׁמָמָה וַיַּיְצֵב
מְדָבֵר לִפְנֵי הַמּוֹן וַיַּעֲשֵׂה הַעֲזָה:

פרק ו'

א בלילה הראה נזדה שנת המלך ויאמר להביה את ספר המזרות דברי הימים ויהיו נקרים לפני המלך ב וימצא כתוב אשר הגד מרדכי על-בגתנאה ותרש שני סריסי המלך משמעו השם אשר בקש לשלוח יד במלך אמשורוש ג ויאמר המלך מה-געשה יקר וגוזלה למרדכי על-זה ויאמרו נערי המלך משערתו לא-געשה עמו דבר: ד ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית-המלך החיצונה לאמר למלך לתוכו את-מרדכי על-העב אשר-הכין לו ה ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: ויבוא המן ויאמר לו המלך מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני ז ויאמר המן אל-מלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: ח יביאו לבוש מלכות אשר לבש-בו המלך וטוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתנו כתר מלכות בראשו ט ונתנו הלבוש והטוס על-יד-איש משורי המלך הפרתמים והלבישו את-האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרביבחו על-הטוס ברחוב העיר וקראו לפניו בכה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: י ויאמר המלך להמן מחר קח את-הלבוש ואת-הטוס פארש דברת ועשה-כון למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל-תפל דבר מכל אשר דברת: יא ויקח המן את-הלבוש ואת-הטוס וילבש את-מרדכי וירכיבו ברחוב העיר ויקרא לפניו בכה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: יב ויעש מרדכי אל-שער המלך והמן נדף אל-ביתו אבל וփוי ראש: יג ויטפר המן לזרש אשתו ולכל-אהביו את כל-אשר קראו ויאמרו לו חכמיו וירש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא-תוקל לו כי-נפול תפול לפניו: יד עוזם מדברים עמו וסריסי המלך הגינו ויבהלו להביה את-המן אל-המשטה אשר-עשתה אסתר:

פרק ז'

ויבא המלך והמן לשאות עם-אסטר המלכה: ב ויאמר המלך לאסטר גם ביום השני במשטה הlion מה-shallach אסתר המלכה ותנתנו לך ומה-בקשתך עד-חצאי המלכות ותעשה: ג ופעו אסתר המלכה ותאמר אם-מצאתי חן בעיניך מלך ואם-על-מלך טוב תנתקל נפשי בשאלתי ועמוי בבקשתי ד כי נמלנו אני ועמי להנميد להרג ולאביד ואלו לעבדים ולשפות נמלנו החרשתי כי אין האר שזה בזק המלך: ה ויאמר המלך אמשורוש ויאמר לאסטר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר-מלך לבו לעשות כן: ותאמר אסתר איש צר ואויב המן קרע חזקה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: ז והמלך קם

ברחמותיו מפשטה ה'יו אל-ג'ת הבינו והם עמדו לבקש על-נפשו מאסטר
המלך כי ראה כי כל תה מלך קרעה מאי המלך: ח' והמלך שב מגנות הבינו
אל-בית | משטה ה'יו והם נפל על-המיטה אשר אסר עלייה ויאמר המלך
ה' גם לכובש את-המלך עמי בית ה'בר יצא מפי המלך ופנוי הם חפה
ויאמר חרבונה אחד מושרים לפניו המלך גם הנה-העז אשר-עשה הם
למרדיי אשר דבר-טוב על-המלך עמד ביתם גביהם חמשים אמר ויאמר
מלך תלחו עליו: ויתלו את-הם על-העז אשר-הכין למרדיי וחמת המלך
שככה:

פרק ח

א בז'ום הוה נָתְנוּ המלך אחשוריוש לאסטר המלכה את-בִּית הַמֶּן צְנַר היהודים [היהודים] ומרדיyi בא לפני המלך כי-האגידה אסתיר מה הויא אלה ב ויסר המלך את-טבעתו אשר העביר מהמו ויתננה למרדיyi ותשם אסטר את-מרדיyi על-בית המן ג ותוסף אסטר ותדבר לפני המלך ותפלו לפני רגליו ותבך ותתמן-לו להעביר את-רעת המן האגידי ואת-מחשבתו אשר חשב על-יהודים ד ווישט המלך לאסטר את שרבט הזאב ותקם אסטר ותעמדו לפני המלך ה ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתינו לנו לפניו ובשער הדבר לפני המלך וטובה אני בעינוי יכתב להшиб את-הספרים ממחשבת המן בור-המלך האגידי אשר כתוב לאבד את-יהודים אשר בכל-מדינות המלך ופי איכבה אויל גראיתי בראה אשר-ימצא את-עמי ואיכבה אויל גראיתי באבן מולידתי ז ויאמר המלך אחשוריוש לאסטר המלכה ולמרדיyi היהודי הנה בית-המן נתתי לאסטר ואתו תלו על-העزر על אשר-שלח ידו בי-יהודים [בי-יהודים]: ח ואטס כתבי על-היהודים בטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי-כתב אשר-כתב בשם-המלך ונחתום בטבעת המלך איו להшиб: ט ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בה"ד השלייש הויא-ח"ד סיון בשלושה ועשרים בו וכתב בכל-אשר-צונה מרדיyi אל-יהודים ואל האח-שרפנימ-זהפחות ושלוי המדינות אשר | מהרו ועד-ב'וש שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה בכתבہ ועם ועם כלשנו ואל-יהודים בכתבם וכלהונם: י ויקتب בשם המלך אחשוריוש ונחתם בטבעת המלך וישלח ספרים בידי הראים בסולטנים רכבי הראש האמשтарנים בני הרפקידים יא אשר ננתן המלך ליהודים | אשר בכל-עיר צעיר להקלה ולעמד על-נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הארץ אתם טר ונשים ושללים לבוז: יב בז'ום אחד בכל-מדינות המלך אחשוריוש בשלושה עשר לה"ד שנים עשר הויא-ח"ד אדר: יג פתשותנו הכתב להנתנו זהת בכל-מדינה ומדינה גליי לכל-העמים ולהווות היהודים [היהודים] עתודים [עתודים] ליום מהה להנוקם מאיביהם יד הראים רכבי הראש האמשтарנים יצאו מבקלים ורחופים בזבר המלך ומדת נתנה בשוען הבירה: טו ומרדיyi יצא | מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחיר ועתרת זנבו גוזלה ומכരיך בויז וארכמו והעיר שישו צמלה ושמחה: טז ליוחדים היתה אורה ושמחה ושון ויקר: יז ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקומ אשר דבר-המלך וDATO מלייע שמחה ושונם ליוחדים משטה ויום טוב ורביים מעמי הארץ מתהדים כי-נהפל בחד-היהודים עליהם:

פרק ט

א ובשנים עשר ח'דש היא-ח'דש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר-המלך וקדתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונכח הוא אשר ישלו היהודים מה נשאיהם: בקהלו היהודים בערים בכל-מדינות המלך אחצ'ורוז לשלחן יד במקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניוthem כי-נפל פרחים על-כל-העם: ג וכל-שרי המדינות והאמשדרפניהם והפחות ועשוי המלאכה אשר למלה מנשאים את-היהודים כי-נפל פחד-מרץבי עליהם: ד כי-גדול מרצבי בית המלך ושמיעו הולך בכל-המדינות כי-האיש מרצבי הולך וגוזל: ה וינו היהודים בכל-איביהם מכת-תרב וחרג ואבדו וייעשו בשנאים כרצונם: וובשוען הבירה חרנו היהודים ואבד חמש מאות איש: ז ואת פרשנחתא ואת דלקון ואת אספתא: ח ואת פורטנא ואת אדריא ואת ארידתא: ט ואת פרמישטנא ואת אריסטי ואת ארדי ואת ניזתא: י עשרה בני-המן בור-המדינה צרר היהודים חרנו וביבה לא שלחו את-ידם: יא בימים והוא בא מספר המרגלים בשוען הבירה לפני המלך: יב ויאמר המלך לאסתר המלכה בשוען הבירה חרנו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרה בני-המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה-שאלתך יונטו לך ומה-בקשתך עוד ותעשה: יג ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב יונטו גס-מלך ליהודים אשר בשוען לעשות בירת הימים ואת עשרה בני-המן על-הצע: יד ויאמר המלך להעשות כן ותונטו זאת בשוען ואת עשרה בני-המן תלה טו ויקהלו היהודים [היהודים] אשר-בשוען גם בימים ארבעה עשר לח'דש אדר ויהרגו בשוען שלש מאות איש וביבה לא שלחו את-ידם: טז ושאר היהודים אשר בשנאים חמשה ושבעים אלף וביבה לא שלחו את-ידם: מאיביהם ורגל בשנאים חמשה ושבעים אלף וביבה לא שלחו את-ידם: יז בימים-שלשה עשר לח'דש אדר ונומ בארכעה עשר בו ועשה אותו יום משטה ושמה: יח והיהודים [והיהודים] אשר-בשוען נקהלו בשלשה עשר בו יבארכעה עשר בו ונומ בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משטה ושמה: יט על-כן היהודים הזרים [הזרים] הישבים בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לח'דש אדר שמחה ומשטה יום טוב ומלות מנות איש לרעהו כויקנב מרצבי את-הזכרים האלה ושלח ספרים אל-כל-היהודים אשר בכל-מדינות המלך אחצ'ורוז הקרובים והרחוקים: כא לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לח'דש אדר ואות יום חמישה עשר בו בכל-שנה ושנה: כב כיימים אשר-acho בתם היהודים מאובייהם והח'דש אשר נחפץ להם מיג� לשמה ומאבל ליום טוב לעשות אותן ימי משטה ושמה ומלות

מִנּוֹת אֲיַש לְרָעוֹ וּמִתְּנוֹת לְאָבִינוֹם: כְּגַם קָבֵל הַיהוֹדִים אֶת אָשֶׁר-הַחֲלוֹ לְעַשׂוֹת
וְאֶת אָשֶׁר-כְּתָב מְרַדְּכֵי אֲלֵיכֶם: כְּדֹבֶר הַמּוֹ בָּרוּמְפֹרְטָא האָגָנִי צִירָ'
כָּל-הַיהוֹדִים חָשַׁב עַל-הַיהוֹדִים לְאָבָדָם וְהַפְּלָגָה הַגּוֹרֵל לְהַפְּסִים וְלְאָבָדָם:
כְּה וּבָאָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ אָמָר עַס-הַלְּפָר יְשֻׁב מְחַשְּׁבָתוֹ הַרְעָה אָשֶׁר-חָשַׁב
עַל-הַיהוֹדִים עַל-רָאשׁוֹ וְתָלוֹ אָתוֹ וְאַתְּבָנָיו עַל-הַעַץ: כְּוֹ עַל-כֵּן קָרָאוּ לִימִינָם
הָאָלֶה פּוֹרִים עַל-שְׁמָם הַפּוֹר עַל-כֵּן עַל-כָּל-דָּבָרִי הָאָגָרָת הַזֹּאת וּמַה-רְאֹו
עַל-פְּכָה וּמַה הָגַע אֲלֵיכֶם: כְּזֹקְיָמוּ וְקָבְלָו [וְקָבְלוּ] הַיהוֹדִים | עַלְיָהֶם |
וְעַל-זָרָעֶם וְעַל כָּל-הַגְּלִילִים עַלְיָהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהִזְמָת עַשְׂים אֶת שְׁנִי הַיּוֹם
הָאָלֶה בְּכַתְּבָם וּבְזָמִינָם בְּכָל-שְׁנָה וּשְׁנָה: כְּחַדְּבָם נַזְפָּרִים וּנְעָשִׂים
בְּכָל-זָרָעֶר וְזָרָעֶר מְשֻׁפְחָה וּמְשֻׁפְחָה מִדְיָנָה וּמִדְיָנָה וְעִיר וְעִיר וּמַיִּם הַפּוֹרִים הָאָלֶה
לֹא יַעֲבֹר מִתְּזֵד הַיהוֹדִים וּזְכָרָם לְאַיְסוֹף מִזְרָעָם: כְּט וּתְכַתֵּב אָסְטָר
הַמֶּלֶךְ בְּתִ-אַבִּימְלָח וּמְרַדְּכֵי הַיהוֹדִי אֶת-כָּל-תְּקָנָף לְקִיָּם אֶת אָגָרָת הַפּוֹרִים
הַזֹּאת הַשְׁנִית: לְוַיְשַׁלֵּח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיהוֹדִים אֶל-שְׁבָע וְעֲשָׂרִים וּמֵאָה
מִדְיָנָה מַלְכֹות אַחֲשִׁירּוֹשׁ דָּבָרִי שְׁלֹום וְאַמְתָה: לֹא לְקִיָּם אֶת-יְמִי הַפּוֹרִים הָאָלֶה
בְּזָמִינָהֶם כְּאָשָׁר קִים עַלְיָהֶם מְרַדְּכֵי הַיהוֹדִי וְאָסְטָר הַמֶּלֶךְ וּכְאָשָׁר קִיָּמוּ
עַל-נְפָשָׁם וְעַל-זָרָעֶם דָּבָרִי הַצְמָות וּזְעָקָתָם: לְבָ וּמְאָמָר אָסְטָר קִים דָּבָרִי
הַפּוֹרִים הָאָלֶה וּנְכַתֵּב בְּסְפָר:

פרק י

א וַיַּשֵּׂם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁר רֹשֶׁן [אַחֲשִׁירּוֹשׁ] | מִס עַל-הָאָרֶץ וְאַיִּם הַיָּם: ב וְכָל-מִעְשָׂה
תִּקְפּוֹ וְגִבּוּרָתוֹ וְפִרְשָׁתֹ גְּדוּלָת מְרַדְּכֵי אֲשֶׁר גְּדוֹלָה הַמֶּלֶךְ הַלְוָא-קָם כְּתוּבִים
עַל-סְפָר דָּבָרִי הַיּוֹם לְמַלְכִי מִדְיָנָה וּפְרָסָה: גַּכְי | מְרַדְּכֵי הַיהוֹדִי מְשֻׁנָּה לְמֶלֶךְ
אַחֲשִׁירּוֹשׁ וְגַדּוֹל לְיהוֹדִים וּרְצָיו לְרַב אֲחָיו דָּרְשׁ טֻוב לְעַפְוֹ וְדָבָר שְׁלֹום
לְכָל-זָרָעֶו: